

ایران

سخن‌روز

امام علی(علیه‌السلام):

بدترین دوستان کسانی هستند که هنگام آسایش پیوند دارند و هنگام گرفتاری جدا می شو ند .

(غررالحکم جلد۴ صفحه۱۷۱)

فضای مجازی

سازمان ملل متحد را فعال کرد تا شورای امنیت این نهاد را برای برقراری آتش‌بس فوری در غزه تحت فشار قرار دهد. دبیرکل سازمان ملل در نامه‌ای به رئیس شورای امنیت نوشته است: «مانع از وقوع یک فاجعه انسانی شوید. یک آتش بس انسان دوستانه فوری اعلام کنید. اوضاع در غزه به‌سرعت رو به وخامت است. نسبت به «فروپاشی کامل سیستم بشردوستانه» هشدار می‌دهم.»

زبان‌های محلی پشتوانه فرهنگی ماست
دکتر محمدرضا شفیعی کدکنی در صفحه اینستاگرامش که توسط ادمین هدایت می‌شود، اشاره‌ای به موضوع زبان فارسی داشته و در این باره آورده: «فارسی‌زدایی انگلستان در شبه‌قاره هند و آنچه روسیه با زبان اقوام آسیای میانه کرد. وقتی [انگلیسی‌ها] به زبان فارسی مسلط شدند، گفتند: کور بابای زبان فارسی! شما زبان فارسی برایتان خوب نیست. می‌دانستند که زبان فارسی شاهنامه دارد، مثنوی دارد، سعدی دارد، حافظ دارد، نظامی دارد. این نظر من نیست که بگوییم من یک شْتونیسْت فارس هستم. زبان فارسی در همه کوره زمین با رباعیات خیام و مثنوی جلال‌الدین و شاهنامه و سعدی و حافظ و... شناخته می‌شود، در همه دنیا. شکسپیر با آن نمی‌تواند کشتی بگیرد. پوشکین با آن نمی‌تواند کشتی می‌شود، در همه دنیا. شکسپیر با آن نمی‌تواند کشتی بگیرد. چهار نسل دیگر بگذرد، چپه‌های قزاق و آزیبک و تاجیک، روس هستند. ما نمی‌خواهیم هیچ زبان محلی‌ای را خدای‌نکرده [بی‌اعتنایی کنیم] چون این زبان‌های محلی پشتوانه فرهنگی ما هستند. ما اگر این زبان‌های محلی را حفظ نکنیم، بخش اعظمی از فرهنگ مشترکمان را عملاً نمی‌فهمیم. ولی این زبان بین‌الاقوامی که قرن‌ها و قرن‌ها و قرن‌ها همه این اقوام در آن مساهمت (همکاری و همکاری) دارند... هیچ قومی بر هیچ قوم دیگری تقدم ندارد در ساختن امواج این دریای بزرگ.»

جرم او حمل این بالاکارد در راهپیمایی دیروز لندن است. تصویر برهنه شدن مردهای فلسطینی توسط ارتش اسرائیل را با تصویر برهنه شدن یهودیان توسط ارتش نازی کنار هم گذاشته و نوشته «تفاوت را پیدا کنید.»

نظارتی گزارش می‌دهم. فیلمبران تبلیغات این فیلم را تنها به چند صفحه تخصصی سینمایی در اینستاگرام محدود کرده و ائشری از روش‌های دیگر تبلیغات نیست. البته از تسویه‌حساب با همین صفحات هم خودداری می‌کند تا همین تبلیغات حداقلی فیلم نیز تعطیل شود. فیلمبران همچنین از تأمین اقلام تبلیغاتی با هزینه بسیار ناچیز از قبیل پتل پیامک و چاپ تراکت خودداری کرده است. فیلمبران از انتشار آگهی و تیزر در صفحات عمومی و غیرسینمایی با مبالغ متعارف خودداری کرده است. فیلمبران به مدت سه هفته در مقابل درخواست سازندگان فیلم مبنی بر اختصاص سالتی به اکران خصوصی مقاومت و مخالفت کرده است. به دلیل عدم پرداخت پیش‌قسط توسط فیلمبران به طراحان و سازندگان، تبلیغات این فیلم تا چند روز پس از آغاز اکران هیچ ماده تبلیغاتی قابل انتشار نداشته و آنچه تهیه شده به اعتبار و همت کارگردان و مدیر روابط عمومی فیلم و دوستان رسانه ایشان بوده است. بخش اندکی از این مبلغ پس از آغاز تبلیغات فیلم پرداخت شده است... سینمای سرگروه کوروش که متعلق به خود شرکت بخش‌کننده است در روزهای ابتدایی اکران و در روزهای اخیراً این فیلم را اکران نکرده است. فیلمبران نام این اقتضاح تمام‌عیار را اکران عمومی گذاشته و در توجیه برای عدم پرداخت هزینه‌ها، عنوان می‌کند که فیلم توان بازگشت هزینه‌ها را ندارد.»

و نویسنده‌گی محمود توسلیمان از روز یکشنبه، ۱۹ آذر در تماشاخانه ملک در حال اجراست.

- صاحب امتیاز:** خبرگزاری جمهوری اسلامی
- مدیر مسئول:** محمد حسن روزی طلب
- سردبیر:** حسام الدین برومند
- معاون فنی:** محمدملاعلی اکبری
- دبیران:** مصطفی عیوضی (سیاسی)
- مهدی مهرپور(اقتصادی)
- زرین رستمی وند(اجتماعی)

- بنفشه غلامی (جهان)
- لیدا فخری (اندیشه) • محمدرضا عزیزز (گزارش)
- زهره کشوری (زیست‌بوم) • فرناز قلعه‌دار(حوادث)
- مهدی کلهرزاد(اجرای)
- حجت حکیمی (صفحه‌آرایی)
- محسن جانی پور (ویراستاری)
- ابوالفضل نسایی(عکس)

نقل قول

داوود فتحعلی‌بیگی
پازنگر پیشکسوت عرصه سینما و تئاتر

بخشی از صحبت‌های این کارگردان و بازیگر پیشکسوت تئاتر و سینما با ایرنا

پیشنهاد آلبوم

رضامهدوی
مدرس دانشگاه فرهنگیان و نوازنده سنتور

رنگ و رنگِ شادگونی در شادوش

مجموعه «شادوش» را به مثابه رنگ افشانی در دنیای حقیقی با یکی از فرم‌های موسیقی ایرانی یعنی رنگ می‌شنویم. در روزگار رنگ پریده موسیقی که برخی یارانش، یاری ندارند، رنگ‌های «شادوش» مطرب‌وار و به دور از طرب‌های رایج موسیقی عرب، با ماهیت تمام ایرانی، گوش‌نوازی می‌کند. محسن نفر، استادی چیره‌دست و خوش‌فکر از نبارعلم و عمل در ساحت فرهنگ و هنرمنتی براصل و حقایقت و کمال یافته فرهنگ شنیداری مؤثر درسبک زندگی ایرانی دراین روزگار کم‌رونق تولید و اجرای موسیقی ملی، مبتکرانه دست به خلق چنین اثری می‌زند که می‌تواند شگفتانته‌ای برای مردمان دوستدار موسیقی بنیه‌دار ایرانی باشد.

شادی لازمه تعادل و مسیرزندگانی است و انسان با مفهوم دقیق شادی، بخش مهمی از آن را در فرم و قالب در قالب‌های موسیقایی دریافت کند و دراین مجموعه رنگ حامل اصلی نشاط ظاهر است و البته بیشتر باطنی. محال است زندگی را بدون موسیقی منصور شدن! چه بخواهیم و چه نخواهیم، همراهی نغمه و ریتم به اشکال گوناگون را شاهد هستیم. پس چه بهتر که باآگاهی و شناخت از اصول به پیشواز آواها و ضرابهنگ‌هایی برویم که ریشه در فرهنگ سترگ ایرانی دارد. رنگ درگذر زمان بویژه بعد از انقلاب اسلامی به نوعی در عُناق رفت. جایگاه رنگ بیشتر در پایان قطعات و آوازها پس از اجرای یک کارگان (رپرتواز) موسیقایی یا سرمضرب‌هایی تند و تیزو رقص‌وار در مدت زمان اندک و در ابتدای هر جمله موسیقایی است که آن را متفاوت از ضربی و چهارمضرب می‌کند. موسیقیدانان برخاسته از دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران و مرکز حفظ و اشاعه موسیقی وابسته به رادیو و تلویزیون ملی وقت، سعی و کوشش وافر در بازاجرای آهنگ‌های قدیمی در قالب‌های مختلف داشتند و موفق هم عمل کردند. اما محسن نفر که نگاه تیزبینی در میانه‌روی دارد و بهترین امور دنیوی میانه‌ترین است«خبرالامورواسطها» آنگنان میان‌درااست که غلقه‌های خویش، مبتنی برِ دقیق ظرایف موسیقی ردیف دستگاهی را از ابتدا تا کنون طی طریقی کرده به زبان حال و سعی دارد این میراث گرانبها را هرچه صحیح و سالم‌تر به نسل‌های بعد امانت‌داری و اشاعه دهد. محسن نفر با تمام دانش و توانایی‌هایی که از گذشته تا کنون دارد، هیچگاه شاگله موسیقی را دستخوش منویات شخصی خود نکرده است. با میان‌داری، نه آن سنت سخت و سفت‌تر از ترویج‌گر و نه نوآوری‌های باری به هر جهت و استفاده‌های ناچجا از تکنیک‌های روزمره‌ای که باعث شهرت افزون‌هر هنرمندی می‌شود! ایچمت و شادمانی مباح در«شادوش» از نوع نگاه ملی با شاخه‌ای از زیرساخت‌های فن موسیقا و شاخه‌ای از آن در موسیقی دستگاهی در قد و قامتی ورزیده و چالاک و چابک در مقامات مختلف آفرینش شده و اجرایی ناب با زخمه‌ها و پرده‌گیری‌های منحص

- تلفن:** ۰۰۸۸۷۶۱۷۲۰
نمابر: ۰۰۸۸۷۶۱۵۴۴
ارتباط مردمی: ۰۰۸۸۷۶۹۰۷۵
- پیامک:** ۰۰۰۴۵۱۳۱۳
روابط عمومی**• نشانی:** تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- صندوق پستی:** ۰۰۵۳۲۸۸-۱۵۸۷۵۰۵۳۲۸۸**• امور مشترکین:** ۰۰۸۸۷۴۸۸۰
- چاپ:** چاپخانه‌های همشهری، شرکت چاپ جام‌چم
- سازمان آگهی‌های روزنامه ایران:** دارندة گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
- پذیرش سازمان آگهی‌ها:** ۰۱۸۸۷۲ (۰۲۱)
- انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران:** ۰۵-۸۸۵۴۸۸۹۲

یادداشت

رضادبیری‌نژاد
موزه دار

موزه‌ها و ثبت جهانی

میراث‌های فرهنگی در انواع مختلف آن در فرایند کلی مدیریت، مشترک هستند، یعنی باید شناسایی، مطالعه، ثبت، حفاظت، معرفی و تبدیل به جاذبه شوند. حال این میراث‌ها از سویی بر مبنای اینکه در کدام دسته قرار می‌گیرند نوع مواجهه با آنها اعم از حفاظت یا بهره‌برداری برای تبدیل به جاذبه شدن نشان متفاوت است. حتی سطح ثبت میراث‌ها نیز نوعی ایجاد حوزه مسئولیت در برابر هر کدام از میراث‌هاست. یعنی وقتی میراثی در سطح محلی و بومی شناسایی می‌شود نوع مسئولیت هم بر همان حوزه بومی است که به مثابه هویت محلی خود در صیانت از این میراث بکوشد اما وقتی به عنوان میراث ملی ثبت می‌شود، یک مسئولیت ملی در سطح همه ملت و همچنین نهادهای ملی ایجاد می‌کند. حتی در برابر ثبت ملی یک حق ملی هم برای بهره‌مندی از این میراث شناسایی شده نیز ایجاد می‌شود. در واقع مسئولیت و حق بهره‌مندی دو روی سکه ثبت میراث‌ها هستند. اما میراث جهانی اعتبار بخشیدن به یک میراث بومی یا ملی تا سطح جهانی است و از این رو در سطح ملی ایجاد مسئولیت و در سطح جهانی ایجاد فرصت می‌کند. در نظر داشته باشیم که ثبت آغاز راه است، جایی که شناسایی صورت گرفته و حالا فرصتی برای همه صاحبان این میراث در سطح منطقه‌ای خود است، تا آن را در بازار جهانی به برسد و جاذبه تبدیل کنند و با تدبیش به چنین سرمایه‌ای بتوانند در توسعه فرهنگی و اقتصادی خود از آن استفاده کنند. در حوزه میراث‌های مادی تبدیل انبیه به جاذبه فرایند خود را دارد که شاید در مدیریت، تجربه‌های آشنایی داشته باشد. در سطح ملی میراث‌ها به خود موزه مانند سایت- موزه‌ها یا بناموزه‌ها می‌تواند امکانی برای معرفی یا جاذبه‌سازی باشد اما در حوزه میراث‌های غیرملموس باید آن را در رفتارهای فرهنگی یا در مصداق‌های مادی مثل آثار تاریخی و هنری مشاهده کرد. میراث‌های غیرملموس حساسیت‌های خاص خود را دارند و نمی‌توان تنها به ثبت آنها بسنده کرد بلکه آنها نیازمند برنامه‌هایی هستند که این میراث‌های جاری را به شکل هدفمندی سامان داده و این هم از طریق برنامه‌های معرفی رویدادهای متناوب فرهنگی به شکل پیوسته اتفاق می‌افتد. این میراث‌های جهانی انبیه و بافت‌ها دارای پایگاه‌های تاریخی هستند که متولی ساماندهی و برنامه‌ریزی باشند، میراث‌های غیرملموس نیز متولیان خود را می‌خواهند که شاید یکی از مهم‌ترین امکان‌ها در این زمینه موزه‌ها هستند که خود وظیفه پژوهش، مستندنگاری، مجموعه‌سازی، نمایش، معرفی و رویدادسازی در موضوعات مختلف را دارند.

موزه‌های مردم‌شناسی نزدیک‌ترین گونه موزه‌ها به حوزه میراث‌های غیرملموس هستند اما می‌توان از امکان موزه‌های منطقه‌ای نیز استفاده کرد یا با بهره‌گیری از موزه‌های مرتبط با موضوعاتی چون موسیقی یا تذهیب هم می‌توان به بخشی دیگر از میراث‌های جهانی ثبت شده پرداخت. این هم فرصتی برای برجسته‌سازی و روایتگری گنجینه‌های موزه‌هاست و هم فرصتی در تقویم رویدادسازی موزه‌ها. در نظر داشته باشیم که این میراث‌ها در حوزه‌های مختلفی گسترده هستند و می‌توانند فرصتی برای شبکه‌ای از موزه‌ها در حوزه جغرافیایی آن میراث باشد یا حتی در پرونده‌هایی که چند ملیتی و به طور مشترک ثبت شده است بنا بر یک فعالیت رایج، موزه‌های مرتبط با موضوعات در میان این کشورها می‌توانند ویتترین و پایگاه ارتباطی و گفت‌وگوی بینا فرهنگی باشند. در واقع می‌توان با پیلماسی موزه‌ای را بر محور میراث‌های جهانی مشترک فعال کرد تا در برنامه‌ای هدفمند به دادوستد در زمینه پژوهش، نمایشگاه، تولید محصولات و گفت‌وگو بین متخصصان بپردازند. موزه‌ها سازمان‌هایی قدرتمند برای کار گنجینه‌های فرهنگی غیرملموس هستند که هم به نوعی وظیفه آنهاست و هم فرصتی برای ارتباطات فرهنگی یا برندسازی و حتی هدفمندسازی برنامه‌های موزه‌ها. این کار ابتدا باید در قالب برنامه مشترک در سطح ملی انجام شود و بعد موزه‌های همکار در سطح بین‌المللی برای هر کدام از موزه‌ها و موضوعات تعریف شود تا برنامه‌ای اثرپخش را دنبال کنند. ثبت جهانی یک دروازه برای دیدار موزه‌ها و حتی نزدیکی بیشتر موزه‌ها در حریم فرهنگی است که امروز با ثبت‌های مشترک تجربه‌های مشترک تاریخی و گنجینه‌های پرکنده به یاد آورده می‌شود. دیپلماسی موزه‌ای را باید در حوزه ثبت‌های جهانی جدی‌تر گرفت.

میراث

جهانی اعتبار

بخشیدن به

یک میراث

بومی یا ملی تا

است و از این

رو در سطح

ملی ایجاد

مسئولیت و در

سطح جهانی

ایجاد فرصت

می‌کند. در نظر

داشته باشیم

که ثبت آغاز راه

است، جایی

که شناسایی

صورت گرفته

و حالا فرصتی

برای همه

صاحبان

این میراث

در سطح

منطقه‌ای خود

است، تا آن را

در بازار جهانی

به برسد و جاذبه

تبدیل کند.

الهی چون بدانستم توانگری درویشی است دوست درویشم، چون وعده دیدار دوست کردی غلام دیده خویشم.

مناجات نامه خواجه عبدالله انصاری

عکس:

میراث‌آریا